Lietas Nr. 129033514
Lietas arhīva Nr. 1-0034-15/15

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
2015.gada 6.martā

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas tiesnese Dagnija Bērziņa 2015.gada 10.februārī Rīgā, Lomonosova ielā 10 rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu SIA /nosaukums/ (turpmāk - sūdzības iesniedzēja) sūdzībā par Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes priekšnieka (turpmāk tekstā - iestāde) 2013.gada 11.decembra lēmumu Nr.56.

Aprakstošā daļa

2013.gada 9.septembrī Valsts policijas Galvenās Kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes Satiksmes uzraudzības biroja Autopārvadājumu uzraudzības nodaļas (turpmāk tekstā – VP GKPP PP SUB Autopārvadājumu uzraudzības nodaļa) biroja vecākais speciālists K.Knodze sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. PA951221 par to, ka 2013.gada 9.septembrī pulksten 20:50 Autoceļa P-87 28 km apdzīvotā vietā Bārbele SIA /nosaukums/ transportlīdzekļa vadītājs /pers. E/ veica iekšzemes braucienu virzienā no Bārbeles uz Bausku bez kravas. Kontroles laikā /pers. E/ vadītāja karte tika pārbaudīta ar digitālo programmu TachnoScan. Kontroles laikā tika konstatēts, ka SIA /nosaukums/ transportlīdzekļa vadītājs /pers. E/ ir izdarījis vienu darba un atpūtas režīma pārkāpumu laika posmā no 12.08.2013.-05.09.2013. /pers. E/ nevarēja uzrādīt datus vai citus sava darba un atpūtas apliecinošus dokumentus par laika posmu no 12.08.13.-09.09.13., par ko liecina programmas TachnoScan izdrukas protokola pielikumā. SIA /nosaukums/ neveica kontroli un nedeva atbilstošus norādījumus, lai tās autovadītājs /pers. E/ ievērotu Regulas Nr. 561/2006 un Regulas Nr. 3821/85 prasības.

Atbildība par šo pārkāpumu paredzēta 149.^{37} panta 1.daļas 2.pk. 3.pk; 149.^{37} panta 2.daļas 2.pk.,3.pk.,5.pk.,8.pk.,11.pk; 149.^{38} panta 13.daļas. Ar Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes priekšnieka 2013.gada 15.oktobra lēmumu SIA /nosaukums/ uzlikts naudassods Ls 300 apmērā.

Minēto lēmumu sūdzības iesniedzēja pārsūdzēja augstākā iestādē.

Ar iestādes 2013.gada 11.decembra lēmumu Nr.56 atstāts negrozīts 2013.gada 15.oktobra lēmums, savukārt sūdzība noraidīta.

2014.gada 13.janvārī Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā saņemta sūdzība par iestādes lēmumu Nr.56.

Sūdzības iesniedzēja lēmumam nepiekrīt un pārsūdz to pilnā apmērā šādu apsvērumu dēļ.

Iesniedzēja norāda, ka uzņēmums seko līdzi, lai darba un atpūtas režīms netiktu pārkāpts. Vadītājs režīmu ievēro un pārkāpumi nav konstatēti. Iesniedzēja norāda, ka nav norādīts, kādā veidā ir fiksēti vairāki pārkāpumi. Iesniedzējas ieskatā problēma ir neprecīzu datu nolasīšanā. Vadītāja rīcībā ir dokumenti, kas apliecina darba un atpūtas režīma ievērošanu. Šādi dokumenti netika pieprasīti, policija tikai nolasīja datus no vadītāja kartes. Policija norāda, ka mērierīce automātiski precīzi visus datus nolasa un pati fiksē pārkāpumus. Taču tie būtiski atšķiras no reālajiem darba un atpūtas režīmiem.

Policija lietu nav izskatījusi pilnīgi, vispusīgi un objektīvi, bet neiedziļinoties pārkāpuma būtībā ir pieņēmusi tipveida lēmumu, par ko iesniedzējas ieskatā liecina lēmuma forma sieviešu dzimtē, kas pēc būtības neatbilst SIA /nosaukums/, kā arī auto vadītājam /pers. E/.

Administratīvā procesa likuma 5.pants noteic, ka Administratīvajā procesā, it īpaši pieņemot lēmumu pār būtības, iestāde un tiesa piemērojamo tiesību normu ietvaros veicina privātpersonas tiesību un tiesisko interešu aizsardzību. Likuma 7.pants nosaka, ka iestādes un tiesas rīcībai jāatbilst tiesību norām. Iestāde un tiesa darbojas normatīvajos aktos noteikto pilnvaru ietvaros un savas pilnvaras var izmantot tikai atbilstoši pilnvarojuma jēgai un mērķim. Savukārt šī likuma 10.pants nosaka, ka privātpersonai var paļauties, ka iestādes rīcība ir tiesiska un konsekventa. Iestādes kļūda, kuras pieļaušanā privātpersona nav vainojama, nedrīkst radīt privātpersonai nelabvēlīgas sekas.

Vadoties no Administratīvā procesa likuma 60.2.p., iestāde nedrīkst vākt un administratīvajā procesā izmantot informāciju, kas iegūta prettiesiskām metodēm. Savukārt, vadoties no Administratīvo pārkāpumu kodeksa 239.panta, lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

2014.gada 20.februārī tiesā no Valsts policijas Galvenās Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes priekšnieka N.Krapša saņemti rakstveida paskaidrojumi par sūdzību.

Paskaidrojumos norādīts, ka iesniedzēja savā sūdzībā pamatā atkārtojusi lietas apstākļu izklāstu un sākotnējā sūdzībā sniegtos argumentus, norādot, ka lēmums ir prettiesisks un atceļams. Iesniedzēja uzsver, ka transportlīdzekļa vadītājam esot dokumenti, kas apliecina darba un atpūtas laika režīma ievērošanu, tomēr šādi dokumenti pieprasīti netika. Savukārt, Valsts policijas fiksētie pārkāpumi būtiski atšķiras no reālajiem darba atpūtas laika režīmiem.

VP GKPP SDP 2013.gada gada 11.decembra lēmumā Nr. 56 ir izvērtēti visi lietas materiāli un sūdzībā ietvertie iebildumi to kopsakarā, un pamatoti konstatēts, ka SIA /nosaukums/ darbībās ir saskatāmas administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmes pēc Latvijas APK 149.^{37} panta 1.daļas 2.,3.,punkta, 149.^{37} panta 2.daļas 2.,3.,5.,8.punkta un Latvijas APK 149.^{38} panta 13.daļas. Minētā lēmuma argumentāciju iestāde uztur pilnībā.

Izskatāmās lietas ietvaros nav konstatējami apstākļi, kuru dēļ lietā esošie pierādījumi būtu atzīstami par prettiesiskiem un iesāktā lietvedība būtu izbeidzama. Sūdzības iesniedzēja nevienā no lēmuma pārsūdzēšanas stadijām (arī tiesai) nav iesniegusi objektīvi pārbaudāmus pierādījumus, kas apliecinātu sūdzībā ietvertā apgalvojuma-darba un atpūtas laika režīms pārkāpts netika-atbilstību faktiskajai situācijai. Sūdzības iesniedzēja nav precizējusi konstatētās būtiskās atšķirības, vien norādījusi, ka Valsts policija šādu informāciju un pierādījumus iesniegt nav lūgusi. Atbilstoši Latvijas APK nosacījumiem, iestādei jāpierāda administratīvā pārkāpuma esamība- kā jau lēmumā norādīts, ka pārkāpuma faktu apliecina lietā esošie materiālie, tajā skaitā, administratīvā pārkāpuma protokols, transportlīdzekļa vadītāja rakstveida paskaidrojums, kurā norādītā informācija ir savstarpējā pretrunā ar sūdzībā norādīto, kā arī TachnoScan izdrukas par transportlīdzekļa vadītāja pārkāpumiem un trūkstošajiem datiem, iknedēļas tahogrammu vizualizācija. Šaubas par šajos pierādījumos atspoguļotās informācijas atbilstību faktiskajai situācijai. Tādējādi, nav bijusi nepieciešamība iegūt lietā papildus pierādījumus, savukārt, pie administratīvās atbilstības saucamajai personai, izvirzot jebkāda satur apgalvojumus, jāapliecina tie ar pierādījumiem.

SIA /nosaukums/ piemērotais naudas sods - LVL 300,00 apmērā, kāds paredzēts par smagāko pārkāpumu no izdarītajiem pārkāpumiem

(Latvijas APK 149.[38] panta 13.daļa) Saskaņā ar EUR ieviešanas kārtības likuma 4.panta 2.daļu, iestāde lūdz tiesu konvertēt SIA„ /nosaukums/ piemēroto naudas sodu un noteikt EUR 426,86 apmērā.

Ņemot vērā iepriekš minēto, iestāde VP GKPP SDP 2013.gada 11.decembra lēmumā Nr.56 ietverto pamatojumu, SIA /nosaukums/ sūdzību lūdz noraidīt un iestādes lēmumu atstāt negrozītu.

Motīvu daļa

Tiesa, iepazinusies ar sūdzību un pārsūdzēto augstākas iestādes 2013.gada 11.decembra lēmumu Nr. 56, pārbaudījusi lietas materiālus, atzīst, ka Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes priekšnieka 2013.gada 11.decembra lēmums Nr. 56 ir pamatots, bet sūdzība ir noraidāma.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.[6]panta septīto daļu tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, izlemj šādus jautājumus:

1) vai ir noticis administratīvais pārkāpums;
2) vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā;
3) vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu;
4) vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību;
5) kāds administratīvais sods piemērojams personai;
6) vai apmierināms pieteikums par zaudējumu atlīdzību, kam par labu un kādā apmērā tas piedzenams;
7) kā rīkoties ar lietiskajiem pierādījumiem un citām administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā izņemtajām lietām, mantām un piemēroto garantijas naudu.

Atbilstoši Latvijas APK 289.[12] panta otro daļu, rajona (pilsētas) tiesa, izskatot sūdzību vai protestu administratīvā pārkāpuma lietā, taisa vienu no šādiem spriedumiem:

1) atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību vai protestu noraida;
2) atceļ lēmumu un izbeidz lietu;
3) atceļ lēmumu un taisa spriedumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, un uzliek sodu;
4) groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Latvijas APK 272.pants noteic, ka institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Savukārt Latvijas APK 289.[13] panta trešā daļa nosaka, ka, ja tiesnesis izskatot sūdzību atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Vadoties no procesuālās ekonomijas, kā arī no Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2008.gada 2.oktobra sprieduma lietā Nr. SKA-378/2008 (sk. 22.punktu) norādījumiem, kur Senāts, atsaucoties uz Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņām, vairākkārt savos nolēmumos ir norādījis, ka no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet, ka tiesas pienākums ir argumentēt spriedumus, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu. Tiesnešiem ir jāuzklausa argumenti, bet viņiem nav pienākuma detalizēti atrunāt jebkuras iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa. Šāds viedoklis ir izteikts Senāta 2004.gada 23.novembra spriedumā lietā Nr. SKA-216/2004 8.punktā un 2005.gada 22.novembra spriedumā lietā Nr. SKA-378/2005 12.punktā.

Tiesa iestādes pamatojumu atzīst par pareizu un pietiekamu, tāpēc saskaņā ar Latvijas APK 274. panta un 275.panta pirmās daļas noteikumiem pievienojas iestādes motivācijai un to neatkārto. Tāpat tiesa, iepazīstoties ar lietas materiāliem, nekonstatē, ka iestāde administratīvās lietas izskatīšanas procesā iestādē būtu izdarījusi kādas būtiskus procesuālus pārkāpumus, kas būtu par pamatu minētā lēmuma atcelšanai.

Eiropas Parlamenta un Padomes 2006.gada 15.marta Regula (EK) Nr. 561/2006 „ Ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu, groza Padomes Regulu Nr. 3821/85 un Padomes Regulu Nr. 2135/98 un atceļ Padomes Regulu Nr. 3820/85" (turpmāk tekstā regula Nr.561/2006):

4.panta pirmā punkta g) apakšpunkts nosaka - „ikdienas atpūtas laikposms" nozīmē ikdienas laikposms, ko transportlīdzekļa vadītājs drīkst brīvi izmantot pēc saviem ieskatiem un kas ietver „regulāru ikdienas atpūtas laikposmu" un „saīsinātu ikdienas atpūtas laikposmu" : „regulārs ikdienas atpūtas laikposms" nozīmē jebkura vismaz 11 stundu ilgu nepārtrauktu atpūtu. Pārmaiņu šo regulāro ikdienas atpūtas laikposmu var ņemt divos atsevišķos laikposmos, no kuriem pirmais ir vismaz 3 stundas ilgs nepārtraukts laikposms un otrais - vismaz 9 stundas ilgs nepārtrauks laikposms; saīsināts ikdienas atpūtas laikposms" nozīmē jebkuru atpūtas laikposmu, kas ir vismaz 9 stundas, bet mazāk kā 11 stundas.

7.pants nosaka- pēc četrarpus transportlīdzekļa vadīšanas stundām transportlīdzekļa vadītājs ņem vismaz 45 minūšu pārtraukumu, izņemot gadījumu, ja viņš sāk atpūtas laikposmu. Šo pārtraukumu var aizstāt ar vismaz 15 minūšu ilgu pārtraukumu, kam seko vismaz 30 minūšu ilgs pārtraukums, kas katrs sadalīts visā laikposmā tā, lai atbilstu pirmās daļas noteikumiem;

8.panta otrais punkts nosaka - katrā 24 stundu laikposmā pēc iepriekšējā ikdienas vai iknedēļas atpūtas laikposma beigām transportlīdzekļa vadītājam jāņem jauns ikdienas atpūtas laikposms. Ja 24 stundu laikā ikdienas atpūtas laikposmu uzskata, par saīsinātu ikdienas atpūtas laikposmu;

10.panta otrais punkts nosaka- transporta uzņēmuma organizē 1.punktā minēto transportlīdzekļu vadītāju darbu tā, lai transportlīdzekļu vadītāji varētu ievērot Regulu Nr. 3821/85 un šīs regulas II nodaļu. Transporta uzņēmums dod atbilstīgus norādījumus un veic regulāras pārbaudes, lai nodrošinātu, ka tiek ievērota Regula Nr.3821/85 un šīs regulas II nodaļa.

10.panta trešais punkts nosaka – transporta uzņēmums ir atbildīgs par pārkāpumiem, ko ir izdarījuši uzņēmuma transportlīdzekļa vadītāji, pat ja pārkāpums izdarīts citā dalībvalstī vai kādā trešā valstī[…].

Atbildība par minēto pārkāpumu izdarīšanu paredzēta Latvijas APK 149.[37] panta 1.daļas 2.punktā.

Latvijas APK 149.[37] panta 1.daļas 2.punkts noteic, ka par transportlīdzekļa vadīšanas laika pārsniegšanu, neievērojot normatīvajos aktos noteikto pārtraukumu, kas izpaudusies kā nepārtraukta transportlīdzekļa vadīšanas laika pārsniegšana no trīsdesmit minūtēm līdz pusotrai stundai, neievērojot normatīvajos aktos noteikto pārtraukumu, uzliek naudas sodu […] pārvadātājam, no piecdesmit līdz simt piecdesmit latiem.

Latvijas APK 149.[37] panta 1.daļas 3.punkts noteic, ka par transportlīdzekļa vadīšanas laika pārsniegšanu, neievērojot normatīvajos aktos noteikto pārtraukumu, kas izpaudusies kā nepārtraukta transportlīdzekļa vadīšanas laika pārsniegšana vairāk par pusotru stundu, neievērojot normatīvajos aktos noteikto pārtraukumu, uzliek naudas sodu […]pārvadātājam no simt piecdesmit līdz trīssimt latiem.

Latvijas APK 149.[37] panta 2.daļas 2.punkts noteic, ka par ikdienas atpūtas laika saīsināšanu, kas izpaudusies kā ikdienas atpūtas laika, kas ir vismaz vienpadsmit stundas, ja saīsināts ikdienas atpūtas laiks nav atļauts, saīsināšana par laiku no vienas stundas līdz divarpus stundām, uzliek naudas sodu […]pārvadātājam no piecdesmit līdz simt piecdesmit latiem.

Latvijas APK 149.[37] panta 2.daļas 3.punkts noteic, ka par ikdienas atpūtas laika saīsināšanu, kas izpaudusies kā ikdienas atpūtas laika, kas ir vismaz vienpadsmit stundas, ja saīsināts ikdienas atpūtas laiks nav atļauts, saīsināšana vairāk par divarpus stundām, uzliek naudas sodu […] pārvadātājam, no simt piecdesmit līdz trīssimt latiem.

Latvijas APK 149.[37] panta 2.daļas 5.punkts noteic, ka par ikdienas atpūtas laika saīsināšanu, kas izpaudusies kā saīsinātā ikdienas atpūtas laika, kas ir vismaz deviņas stundas, saīsināšana par laiku no vienas stundas līdz divām stundām, uzliek naudas sodu […] pārvadātājam, no piecdesmit līdz simt piecdesmit latiem.

Latvijas APK 149.[37] panta 2.daļas 8.punkts noteic, ka par ikdienas atpūtas laika saīsināšanu, kas izpaudusies kā sadalītā ikdienas atpūtas laika, kas ir vismaz trīs stundas plus deviņas stundas, saīsināšana par laiku no vienas stundas līdz divām stundām, uzliek naudas sodu […] pārvadātājam, no piecdesmit līdz simt piecdesmit latiem.

Latvijas APK 149.[38] panta 13.daļa noteic, ka par normatīvajos aktos noteikto transportlīdzekļa vadītāja darba un atpūtas laiku apliecinošo dokumentu, reģistrācijas karšu (tahogrammu) vai datu nesēju neuzrādīšanu, uzliek naudas sodu […] pārvadātājam, no trīssimt līdz piecsimt latiem.

Lietā nav strīda par to, ka 2013.gada 9.septembrī pulksten 20:50 transportlīdzekļa vadītājs /pers. E/ pa autoceļu virzienā no Bārbeles uz Bausku vadīja SIA /nosaukums/ turējumā esošo transportlīdzekli /TL marka/ FH ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ ar piekabi Kilafors ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, veicot iekšzemes pārvadājumu (bez kravas).

Lietā ir strīds par to, vai SIA „ /nosaukums/ transportlīdzekļa vadītājs /pers. E/ ir izdarījis administratīvos pārkāpumus, kas paredzēti Latvijas APK 149.[37] panta 1.daļas 2.,3.,punktā, 149.[37] panta 2.daļas 2.,3.,5.,8.punktā un Latvijas APK 149.[38] panta 13.daļā.

Lai iestātos Latvijas APK Latvijas APK 149.[37] panta 1.daļas 2.,3.,punktā, 149.[37] panta 2.daļas 2.,3.,5.,8.punktā un Latvijas APK 149.[38] panta 13.daļā paredzētā atbildība nepieciešams konstatēt, ka pārvadātājs pārkāpis Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas Nr. 561/2006 un Regulas Nr. 3821/85 noteikumus.

Lietas materiālos ir administratīvā pārkāpuma protokols Nr. PA 951221, kravu pārvadājuma kontroles akta Nr. KP 039538 kopija uz vienas lapas, transportlīdzekļa vadītāja paskaidrojuma kopija uz vienas lapas, TachnoScan izdrukas par vadītāja pārkāpumiem un trūkstošiem datiem kopā uz piecām lapām, transportlīdzekļa vadītāja apliecības un transportlīdzekļa reģistrācijas apliecības kopija uz vienas lapas.

TachnoScan ir inovatīva un precīza strādājoša programmatūra, kas veidot, lai nolasītu, arhivētu un analizētu analogo reģistrācijas kontrolierīču reģistrācijas diagrammas, vadītāju kartes un digitālās reģistrācijas kontrolierīces. Tā ir balstīta uz spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem par transportlīdzekļu darba un atpūtas laiku, tajā skaitā, Regulu Nr. 561/2006. Tā analizē vadītāju darba un atpūtas laiku balstoties uz nolasīto informāciju un parāda visus pārkāpumus un neregularitātes. Tā automātiski veido pārskatu/skaidrojumu par katru vadītāja izdarīto pārkāpumu.

Tiesa atzīst, ka lietā nav konstatējami apstākļi, kas būtu par pamatu TachnoScan izdrukas apšaubīšanai. Tiesa iesniedzējas argumentāciju vērtē kā aizstāvības pozīciju ar mērķi izvairīties no administratīvās atbildības, jo iesniedzēja nav iesniegusi pierādījumus, kas apliecinātu, ka transportlīdzekļa vadītājam noteiktais darba un atpūtas laika režīms atbilstu normatīvo aktu prasībām.

No TachnoScan izdrukas izriet, ka vadītājs nav ievērojis noteikto darba un atpūtas laika režīmu, pieļaujot normu pārkāpumus. Bez tam, lietas materiālos ir transportlīdzekļa vadītāja paskaidrojums, kurā /pers. E/ norāda, ka pārkāpis darba un atpūtas režīmu, jo vēlējies nopelnīt naudu, ka bija ļoti vajadzīga.

Iesniedzēja sūdzība norāda, ka uzņēmums seko līdzi, lai darba un atpūtas režīms netiktu pārkāpts, taču visi lietā esošie materiāli pierāda pretējo, bez tam iesniedzēja nav iesniegusi nevienu pierādījumu, kas pierādītu viņas apgalvojumus.

Tiesa iesniedzējas pieņēmumu, ka varētu būt neprecīza datu nolasīšana , vērtē kritiski ar mērķi izvairīties no administratīvās atbildības, jo iesniedzēja nav iesniegusi nevienu pierādījumu, kas apstiprinātu tās apgalvojumus un pieņēmumus.

Regula Nr. 561/2006 pārkāpums laika periodā no 12.08.2013. līdz 5.09.2013. Regulas Nr. 561/2006. 4.panta 1.punktā g)apakšpunktā, 7.pantā 8.panta 2.punktā noteiktie transportlīdzekļa vadīšanas laikposmi pārsnigti un atpūtas laikposmi saīsināti par laiku no trīsdesmit minūtēm līdz vairāk par divarpus stundām, par ko pārvadātāja administratīvā atbildība paredzēta Latvijas APK 149.[37] panta 1.daļas 2. un 3. punktā, 149.[37] panta 2. daļas 2.,3.,5., 8.punktā. Pārkāpuma faktu apliecina administratīvā pārkāpuma protokols, transportlīdzekļa vadītāja izdrukas par transportlīdzekļa vadītāja pārkāpumiem un iknedēļas tahogrammu vizualizācija.

Atbilstoši Regulas Nr. 3821/85 un MK noteikumu Nr. 474 nosacījumiem, darba un atpūtas apliecinošiem dokumentiem par kārtējo dienu un iepriekšējām 28 dienām jāatrodas transportlīdzeklī un jāuzrāda kontrolējošajām amatpersonām un, konstatējot faktu, ka darba un atpūtas laiku apliecinoši dokumenti uzrādīti netiek, pastāv tiesisks pamats personas saukšanai pie administratīvās atbildības.

No lietas materiāliem izriet, ka kontroles netika uzrādīti visi nepieciešamie reģistrācijas dati par kārtējo dienu un iepriekšējām 28-dienām- laika periodā no 2013.gada 12.augusta līdz 2013.gada 9.septembrim iztrūka reģistrācijas dati par 17.08.2013. plkst. 00:20 līdz 19.08.2013. plkst. 7:43, 23.08.2013. plkst. 15:26 līdz 26.08.2013. plkst. 07:28; 26.08.2013. plkst. 12:34 līdz 26.08.2013. plkst. 12:40, 30.08.2013. plkst. 22:23 līdz 2.09.2013. plkst. 7:19, 2.09.2013. plkst. 12:17 līdz 2.09.2013. plkst. 12:30; 6.09.2013. plkst. 14:29 līdz 9.09.2013. plkst. 7:30. Par iztrūkstošiem laika posmiem nekādi citi darba un atpūtas laiku apliecinoši dokumenti uzrādīti netika. Šāda rīcība kontrolējošajām amatpersonām liedza iespēju veikt pilnīgu transportlīdzekļa vadītājam noteiktā darba un atpūtas laika režīma pārbaudi. Tādējādi, pastāvēja tiesisks pamats SIA /nosaukums/ saukšanai pie administratīvās atbildības pēc Latvijas 149.[38] panta 13.daļas.

Sūdzības iesniedzēja norāde uz to, ka vadītāja rīcībā ir dokumenti, kas apliecina darba un atpūtas režīma ievērošanu, taču šādi dokumenti netika pieprasīti, tiesa vērtē kritiski, jo iesniedzējai pašai ir jāinteresējas par savu lietu un pašai jāiesniedz pierādījumi.

SIA /nosaukums/ nav izmantojusi savas tiesības un pirms lietas izskatīšanas, par ko viņai bija paziņots, nav ieradusies iepazīties ar lietas materiāliem ne iestādē, ne tiesā.

Tiesa atzīst, ka iestādes lēmumā izdarītie secinājumi balstīti uz noskaidrotajiem lietas faktiskajiem apstākļiem, pareizi un pietiekamā apjomā novērtējot normatīvos aktus, kas attiecas uz konkrētās situācijas tiesisko regulējumu. Lēmumā analizēti pierādījumi, lietā esošais videoieraksts, kurā fiksēti pārkāpuma apstākļi.

Valsts policijas amatpersona motivējusi to, kāpēc vieniem pierādījumiem piešķir ticamību, citiem nepiešķir. Tiesa nekonstatē apstākļus, kas liktu apšaubīt lēmumā izdarītos secinājumus par SIA /nosaukums/ vainīgumu, tāpēc pievienojas lēmumā norādītajai motivācijai un detalizēti to neatkārto.

Tiesa atzīst, ka sūdzības iesniedzējas izvirzītos argumentus iestāde savā lēmumā ir izvērtējusi un atspēkojusi ar lietā konstatētām objektīvām ziņām par faktiem. Sūdzībā nav norādīti jauni fakti un apstākļi, kas šajā lietā nebūtu jau izvērtēti un kam būtu nozīme lietas pareizā izlemšanā, kas radītu šaubas par pierādījumu ticamību, pierādījumu izmantošanas nepieļaujamību, pierādītu administratīvā pārkāpuma neesamību un attiecīgi būtu par pamatu iestādes

lēmuma atcelšanai.

Kā redzams no iestādes lēmuma, nosakot sodu, ņemti vērā Latvijas APK 32.pantā paredzētie principi soda uzlikšanai, proti, iestāde vērtējusi izdarītā pārkāpuma raksturu, viņas vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Tiesa atzīst, ka, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes priekšnieks lēmumā pilnīgi un vispusīgi izvērtēti visi lietā esošie pierādījumi.

Izvērtējusi visus sodu ietekmējošos apstākļus, kas ņemti vērā pie soda noteikšanas, tiesa secina, ka naudas soda Ls 300,00 apmērā piemērošana bija pamatota, uzliktais minimālais naudas sods bija atbilstošs izdarītā pārkāpuma raksturam un citiem sodu ietekmējošiem apstākļiem.

No lietas materiāliem redzams, ka sūdzības iesniedzējam par minēto pārkāpumu piemērots minimālais sods sankcijas robežās, kas bija spēkā uz to pārkāpuma brīdi. Uzliktais naudas sods ir atbilstošs izdarītā pārkāpuma raksturam un citiem sodu ietekmējošiem apstākļiem, kas norādīti Lēmumā, tāpēc nav pamata uzliktā naudas soda samazināšanai.

Tiesa atzīst, ka iestāde ir pareizi novērtējusi lietas apstākļus un SIA /nosaukums/ pamatoti saukta pie administratīvās atbildības un sodīta pēc Latvijas 149.^{38} panta 13.daļas, 149.^{37} panta 1.daļas 2.p.,3.p., 149.^{37} panta 2.daļas 2.p.,3.p.,5.p.,8.p.panta un ka uzlikts atbilstošs sods sankcijas ietvaros LVL 300,00, kas atbilst EUR 426,86.

Spēkā esošā likuma redakcija no 2014.gada 1.janvāra nosaka, ka par Latvijas APK 149.^{38} panta 13.daļā noteikumu pārkāpšanu uzliek naudas sodu […] pārvadātājam, no četrsimt trīsdesmit līdz septiņsimt euro.

Ņemot vērā iepriekš minēto, Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes priekšnieka 2013.gada 11.decembra lēmums Nr.56 un lēmums administratīvā pārkāpuma lietā Nr. PA 951221 ir sastādīts likumīgi un pamatoti, savukārt SIA /nosaukums/ sūdzība ir noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz augstākminēto un saskaņā ar Latvijas APK 1.pantu, 8.pantu, 149.$^{3\,1}$ panta 8.daļu, 243.pantu, 244.pantu, 289.^{6}pantu, 289.^{12}panta otrās daļas 2.punktu, 289.^{13}pantu, 289.^{17}pantu, 289.^{18}pantu, tiesa

nosprieda

atstāt spēkā Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes priekšnieka 2013.gada 11.decembra lēmumu Nr.56 (2013.gada 15.oktobra lēmums administratīvā pārkāpuma lietā Nr. PA951221), savukārt SIA /nosaukums/ sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) darba dienu laikā no tā paziņošanas dienas Rīgas apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Sprieduma teksts sastādīts 2015.gada 6.martā un spriedums pieejams tiesas kancelejā no 2015.gada 9.marta.

Tiesnese: (personiskais paraksts) D.Bērziņa